

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1479/2025
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Тепића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Драгана Тепића, адвоката Александра Кнежевића и адвоката Андрее Видовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 385/2024 од 17.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 507/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Драгана Тепића, адвоката Александра Кнежевића и адвоката Андрее Видовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 385/2024 од 17.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 507/25 од 09.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 385/2024 од 17.03.2025. године, поред окривљеног АА, оглашен је кривим окривљени Драган Тепић, да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 9 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 06.06.2024. године, па на даље, и изречена му је мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде. Према окривљеном Драгану Тепићу на основу члана 91. и 92. Кривичног законика одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 11.570 евра и 36.000,00 динара и окривљени су обавезани да снесу трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 507/25 од 09.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног Драгана Тепића, адвоката Александра Кнежевића и

адвоката Андрее Видовић и пресуда Вишег суда у Београду К бр. 385/2024 од 17.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Драгана Тепића, адвокат Александар Кнежевић и адвокат Андреа Видовић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеном Драгану Тепићу изрекне блажу кривичну санкцију и врати одузети новац, или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Драгана Тепића је недозвољен.

Браниоци у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде закона, браниоци у захтеву наводе да је суд неправилно утврдио висину одузете имовинске користи, с обзиром да суд може одузети имовинску корист прибављену кривичним делом само када на несумњив начин утврди да је окривљени извршењем кривичног дела прибавио противправну имовинску корист, а у овом случају није доказано ни да је дошло до продаје опојне дроге, те није било основа за одузимање од окривљеног пронађеног новца као имовинске користи стечене извршењем кривичног дела, а којим наводима браниоци суштински указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним одлукама и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоци наводе да је учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. Кривичног законика, али ову повреду образлажу наводима да је суд погрешно приликом оцене отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, с обзиром да је окривљени последњи пут осуђен пре више од 10 година, а са друге стране иако је као олакшавајуће околности ценио признање окривљеног, његове личне прилике и изражено кајање, пропустио је да цени побуде из којих је кривично дело извршено и недовољно је цењен налаз и мишљење вештака специјалисте психијатрије др Светислава Мишковића, којим наводима браниоци суштински указују да је суд побијаним одлукама учинио повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу

члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић